ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2021/355 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Φεβρουαρίου 2021

σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2021) 1215]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου ([1]), και ιδίως το άρθρο 11,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο πλειστηριασμός αποτελεί τον κανόνα για την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής από το 2013 και έπειτα σε φορείς εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής της Ένωσης (ΣΕΔΕ της ΕΕ). Οι επιλέξιμοι φορείς εκμετάλλευσης θα εξακολουθήσουν να λαμβάνουν δωρεάν δικαιώματα κατά την περίοδο εμπορίας 2021-2030. Η ποσότητα των δικαιωμάτων που λαμβάνει κάθε τέτοιος φορέας εκμετάλλευσης καθορίζεται με βάση εναρμονισμένους κανόνες σε επίπεδο Ένωσης που ορίζονται στην οδηγία 2003/87/ΕΚ και στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2019/331 της Επιτροπής ([2]).

(2) Τα κράτη μέλη κλήθηκαν να υποβάλουν στην Επιτροπή έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2019 τα εθνικά μέτρα εφαρμογής τους, τα οποία περιλαμβάνουν κατάλογο των εγκαταστάσεων που διέπονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ στην επικράτειά τους και στοιχεία σχετικά με την παραγωγική δραστηριότητα, τις μεταφορές θερμότητας και αερίων, την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, και τις εκπομπές σε επίπεδο υποεγκατάστασης, κατά τα πέντε έτη της περιόδου αναφοράς (2014-2018), σύμφωνα με το παράρτημα IV του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/331.

(3) Για να διασφαλιστεί η ποιότητα και η συγκρισιμότητα των δεδομένων, τα κράτη μέλη υπέβαλαν τα εθνικά μέτρα εφαρμογής τους χρησιμοποιώντας το ηλεκτρονικό πρότυπο που παρείχε η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/331, το οποίο περιλάμβανε τα σχετικά δεδομένα ανά εγκατάσταση. Τα κράτη μέλη υπέβαλαν επίσης έκθεση μεθοδολογίας στην οποία περιγράφεται η διαδικασία συλλογής δεδομένων που διενήργησαν οι αρχές τους.

(4) Λόγω του ευρέος φάσματος των υποβληθέντων στοιχείων και δεδομένων, η Επιτροπή προέβη πρώτα σε ανάλυση της πληρότητας όλων των εθνικών μέτρων εφαρμογής. Στις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα υποβληθέντα στοιχεία ήταν ελλιπή, ζήτησε πρόσθετα στοιχεία από τα αντίστοιχα κράτη μέλη. Σε απάντηση προς αυτές τις αιτήσεις, οι αρμόδιες αρχές υπέβαλαν πρόσθετα σχετικά στοιχεία προκειμένου να συμπληρώσουν τα υποβληθέντα εθνικά μέτρα εφαρμογής.

(5) Στη συνέχεια, η Επιτροπή αξιολόγησε τα εθνικά μέτρα εφαρμογής με βάση τα κριτήρια που περιέχει η οδηγία 2003/87/ΕΚ και ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/331, λαμβάνοντας υπόψη τα έγγραφα καθοδήγησης της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη που δημοσιεύθηκαν μεταξύ Ιανουαρίου και Απριλίου 2020. Οι εν λόγω έλεγχοι συνέπειας αποτέλεσαν το δεύτερο στάδιο της αξιολόγησης των εθνικών μέτρων εφαρμογής.

([1]) ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32.

([2]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/331 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2018, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 59 της 27.2.2019, σ. 8).

(6) Οι έλεγχοι συνέπειας των εθνικών μέτρων εφαρμογής διενεργήθηκαν για κάθε κράτος μέλος και κάθε εγκατάσταση χωριστά και σε σύγκριση με άλλες εγκαταστάσεις του ίδιου τομέα. Στο πλαίσιο της εν λόγω συνολικής αξιολόγησης, η Επιτροπή ανέλυσε τη συνέπεια των ίδιων των δεδομένων και με τους ενωσιακούς κανόνες για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή για το 4ο στάδιο του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/331. Η Επιτροπή εξέτασε την επιλεξιμότητα των εγκαταστάσεων για δωρεάν κατανομή, τη διαίρεση των εγκαταστάσεων σε υποεγκαταστάσεις και τα όριά τους, προκειμένου να εφαρμόσει τον ορθό δείκτη αναφοράς. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη ότι τα δεδομένα χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των αναθεωρημένων τιμών δεικτών αναφοράς, έδωσε ιδιαίτερη προσοχή στον καταλογισμό των εκπομπών σε κάθε υποεγκατάσταση. Επιπλέον, δεδομένου του σημαντικού αντικτύπου στις κατανομές, η Επιτροπή ανέλυσε λεπτομερώς τα δεδομένα σχετικά με τον υπολογισμό των ιστορικών επιπέδων δραστηριότητας των εγκαταστάσεων κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς. Η Επιτροπή εξέτασε επίσης κατά πόσον η συμπερίληψη ορισμένης εγκατάστασης στους καταλόγους εθνικών μέτρων εφαρμογής ήταν σύμφωνη με τις διατάξεις του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

(7) Πραγματοποιήθηκαν περαιτέρω εις βάθος αναλύσεις των δεδομένων για συγκεκριμένες εγκαταστάσεις που είχαν αντίκτυπο στον υπολογισμό των αναθεωρημένων τιμών δεικτών αναφοράς και ανά κράτος μέλος. Οι ειδικές αξιολογήσεις βασίστηκαν σε ανάλυση εκτίμησης κινδύνου που έλαβε υπόψη διάφορα κριτήρια, συμπεριλαμβανομένης της έντασης εκπομπών για κάθε υποεγκατάσταση δείκτη αναφοράς προϊόντος.

(8) Βάσει των αποτελεσμάτων των εν λόγω ελέγχων, η Επιτροπή προέβη σε λεπτομερή αξιολόγηση των εγκαταστάσεων στις οποίες εντοπίστηκαν ενδεχόμενες παρατυπίες κατά την εφαρμογή των εναρμονισμένων κανόνων κατανομής. Για τις εν λόγω εγκαταστάσεις ζητήθηκαν περαιτέρω διευκρινίσεις από τις αρμόδιες αρχές των οικείων κρατών μελών.

(9) Σύμφωνα με τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης συμμόρφωσης, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα εθνικά μέτρα εφαρμογής του Βελγίου, της Βουλγαρίας, της Τσεχίας, της Δανίας, της Γερμανίας, της Εσθονίας, της Ιρλανδίας, της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Γαλλίας, της Κροατίας, της Ιταλίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, του Λουξεμβούργου, της Μάλτας, της Ουγγαρίας, των Κάτω Χωρών, της Αυστρίας, της Πολωνίας, της Πορτογαλίας, της Ρουμανίας, της Σλοβενίας, της Σλοβακίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας είναι συμβατά με την οδηγία 2003/87/ΕΚ και τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2019/331, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται κατωτέρω. Οι εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονται στα εθνικά μέτρα εφαρμογής από τα εν λόγω κράτη μέλη κρίθηκαν επιλέξιμες για δωρεάν κατανομή, και δεν εντοπίστηκαν ανακολουθίες όσον αφορά τους ενωσιακούς κανόνες για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται κατωτέρω.

(10) Ωστόσο, με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, ορισμένες πτυχές των εθνικών μέτρων εφαρμογής που υπέβαλαν η Φινλανδία και η Σουηδία είναι ασύμβατες με τα κριτήρια που περιέχει η οδηγία 2003/87/ΕΚ και ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/331.

(11) Η Φινλανδία και η Σουηδία πρότειναν να συμπεριληφθούν 51 εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα. Ορισμένες από τις εν λόγω εγκαταστάσεις αποτέλεσαν αντικείμενο μονομερούς προαιρετικής συμμετοχής κατά την περίοδο 2004-2007, η οποία εγκρίθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 24 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Ωστόσο, οι εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα εξαιρέθηκαν στη συνέχεια από το ΣΕΔΕ της ΕΕ, σύμφωνα με νέα διάταξη της παραγράφου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Η διάταξη αυτή εισήχθη στην οδηγία ΣΕΔΕ με την οδηγία 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) και, μετά την έναρξη εφαρμογής της την 1η Ιανουαρίου 2013, καθόρισε νέο πεδίο εφαρμογής για το ΣΕΔΕ, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις προηγούμενες ρήτρες προαιρετικής συμμετοχής. Ως εκ τούτου, η συμπερίληψη των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούσαν αποκλειστικά βιομάζα πρέπει να απορριφθεί για όλα τα έτη της περιόδου αναφοράς, ακόμη και όταν απαριθμούνταν στο άρθρο 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

(12) Η Σουηδία πρότεινε να συμπεριληφθεί μία εγκατάσταση οι εκπομπές της οποίας προέρχονται από ασβεστοκάμινο στην οποία πυρώνεται η ιλύς ασβέστου, κατάλοιπο από την ανάκτηση των χημικών χώνευσης σε εργοστάσια χαρτοπολτού kraft. Η διαδικασία ανάκτησης ασβέστου από την ιλύ ασβέστου καλύπτεται από τους ορισμούς των ορίων του συστήματος του βραχύινου/μακρόινου χαρτοπολτού kraft. Ως εκ τούτου, η οικεία εγκατάσταση εισάγει ενδιάμεσο προϊόν που καλύπτεται από δείκτη αναφοράς προϊόντος. Δεδομένου ότι οι εκπομπές δεν θα πρέπει να προσμετρώνται δύο φορές, όπως υπενθυμίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/331, τα δεδομένα δωρεάν κατανομής της εν λόγω εγκατάστασης πρέπει να απορριφθούν.

([3]) Οδηγία 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με στόχο τη βελτίωση και την επέκταση του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου της Κοινότητας (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 63).

(13) Η Σουηδία πρότεινε τρεις εγκαταστάσεις να χρησιμοποιούν υποεγκαταστάσεις διαφορετικού δείκτη αναφοράς σε σύγκριση με εκείνες που χρησιμοποιούσαν κατά το 3ο στάδιο των εθνικών μέτρων εφαρμογής για την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος. Η Σουηδία πρότεινε τη χρήση υποεγκατάστασης δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος για την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος, ενώ στο 3ο στάδιο χρησιμοποιήθηκαν δείκτες αναφοράς θερμότητας και καυσίμου. Ωστόσο, ο δείκτης αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος ορίζεται στο παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/331 και ο ορισμός των προϊόντων, καθώς και ο ορισμός των διεργασιών και των εκπομπών που καλύπτονται από τον εν λόγω δείκτη αναφοράς προϊόντος είναι προσαρμοσμένοι στην πυροσυσσωμάτωση και δεν περιλαμβάνουν σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος. Επιπλέον, το άρθρο 10α παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ απαιτεί επικαιροποίηση των τιμών των δεικτών αναφοράς για το 4ο στάδιο και δεν προβλέπει καμία προσαρμογή της ερμηνείας των ορισμών των δεικτών αναφοράς. Συνεπώς, τα δεδομένα που υποβλήθηκαν για την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος με βάση υποεγκατάσταση πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος πρέπει να απορριφθούν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η εγγραφή των εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης στους καταλόγους εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ, οι οποίοι υποβλήθηκαν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, καθώς και τα αντίστοιχα δεδομένα για τις εν λόγω εγκαταστάσεις, απορρίπτονται.

2. Τα δεδομένα δωρεάν κατανομής της εγκατάστασης που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ της παρούσας απόφασης και στους καταλόγους εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ, οι οποίοι υποβλήθηκαν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, απορρίπτονται.

3. Τα δεδομένα που αντιστοιχούν στις υποεγκαταστάσεις δείκτη αναφοράς προϊόντος των εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ της παρούσας απόφασης και στους καταλόγους εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ και υποβλήθηκαν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ απορρίπτονται.

4. Δεν εγείρονται αντιρρήσεις σε περίπτωση που κράτος μέλος τροποποιήσει τα δεδομένα σχετικά με τη διαίρεση σε υποεγκαταστάσεις που υποβάλλονται για τις εγκαταστάσεις στην επικράτειά του οι οποίες περιλαμβάνονται στους καταλόγους στους οποίους αναφέρεται η παράγραφος 3 και στο παράρτημα ΙΙΙ της παρούσας απόφασης, πριν από τον καθορισμό των προκαταρκτικών ετήσιων ποσοτήτων δωρεάν δικαιωμάτων για κάθε έτος από το 2021 έως το 2025, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/331.

5. Κάθε τροποποίηση από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 4 κοινοποιείται το συντομότερο δυνατόν στην Επιτροπή, ενώ τα κράτη μέλη δεν προβαίνουν στον καθορισμό των προκαταρκτικών ετήσιων ποσοτήτων δωρεάν δικαιωμάτων για κάθε έτος από το 2021 έως το 2025, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/331, έως ότου γίνουν αποδεκτές τροποποιήσεις.

Άρθρο 2

Με εξαίρεση τα όσα ορίζονται στο άρθρο 1, δεν εγείρονται αντιρρήσεις όσον αφορά τους καταλόγους εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ, όπως υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, και τα στοιχεία που αντιστοιχούν στις εν λόγω εγκαταστάσεις.

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 25 Φεβρουαρίου 2021.

Για την Επιτροπή
Frans TIMMERMANS
Εκτελεστικός Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα

Αναγνωριστικά εγκαταστάσεων στους καταλόγους εθνικών μέτρων εφαρμογής

FI000000000000645	FI000000000207696		
SE000000000000031	SE000000000000064	SE000000000000073	SE000000000000074
SE000000000000086	SE000000000000088	SE000000000000099	SE000000000000102
SE000000000000169	SE000000000000186	SE000000000000199	SE000000000000205
SE000000000000211	SE000000000000249	SE000000000000261	SE000000000000319
SE000000000000320	SE000000000000324	SE000000000000382	SE000000000000468
SE000000000000523	SE000000000000543	SE000000000000547	SE000000000000565
SE000000000000583	SE000000000000629	SE000000000000659	SE000000000000681
SE000000000000686	SE000000000000687	SE000000000000705	SE000000000000785
SE000000000000789	SE000000000000798	SE000000000000830	SE000000000000838
SE000000000000845	SE000000000000847	SE000000000202297	SE000000000205800
SE000000000205887	SE000000000206192	SE000000000208282	SE000000000209062
SE000000000209930	SE000000000211058	SE000000000000153	SE000000000000231
SE000000000000779			

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Εγκατάσταση που χρησιμοποιεί ενδιάμεσο προϊόν για την παραγωγή ασβέστου

Αναγνωριστικό εγκατάστασης στον κατάλογο εθνικών μέτρων εφαρμογής
SE000000000000419

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν δείκτη αναφοράς προϊόντος πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος αντί δεικτών αναφοράς θερμότητας ή καυσίμου

Αναγνωριστικά εγκαταστάσεων στον κατάλογο εθνικών μέτρων εφαρμογής

SE000000000000497	SE000000000000498	SE000000000000499